

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVI. Ecce ascendet Dominus super nubem levem, & ingreditur Ægyptum,
& commovebuntur simulacra Ægypti à facie ejus. Is. 9. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Quem fructum habuistis, tunc in illis, in quibus nunc erubescitis?
Rom. 6. Opera carnis, quae sunt vitia, non sunt fructus; fructus autem sunt opera Spiritus, quae sunt virtutes. Primum quia, si virtutes sunt ultimum potentiae humanae, vitia sunt ultimum debilitatis ac languoris: nec producantur secundum naturam ipsius, sed praeter naturam, ita ut sint quidem ejus germina, sed improporcionata, spuria, adulterina. Secundò quia, si virtutes sunt dulces, vitia è contrario

sunt amarissima. ut idcirco Apostolus, cum vitia enumerare voluit opposita virtutibus recensitis, vocaverit *opera carnis*, non *fructus carnis*. & tamen tot homines pro majore fructu reputant operari secundum carnem, quam secundum spiritum. Erubescite, si fueris unus ex his, & proponite fructus tuos non amplius ex tali horto colligere: si tamen sunt fructus, & non potius suavitates junctae doloribus.

* * *

XVI.

Eccle. ascendet Dominus super nubem levem, & ingreditur Aegyptum, & commovebuntur simulacra Aegypti à facie ejus. II. 9. v. 1.

1. Considera, cum Dominus absconditur sub nube sacrae Humanitatis, quam assumpsit, nube levissima, quia vacua omni pondere peccati, intravit Aegyptum, omnia illa idola, quibus regio abundabat, ad ejus conspectum ira fuisse commota, ut, quacunque incederet, prolaberentur in terram, quia ante faciem veri DEI falsa haec numina stare non poterant inconcussa. Hoc est, quod Isaias praedicit hoc loco, & quod toties esset renovandum, quoribus Dominus advenit in sanctissimo Sacramento. ut ad eò ingressus in Aegyptum videatur fuisse typhus alterius, quo ipse nunc intrare in cor tuum.

2. Considera, quam merito cor tuum semper à te cenferi possit Aegyptum, quod tenebrosam interpretamur: R. P. Bauli Segneri *Manna Anima.*

quia tot ibi sunt idola, quae dominantur, quot affectus vitiosi, quos colis: Superbia, Iracundia, Impatentia, Obstinatio, & his similes innumeris alij. nonne igitur res est planè stupenda, quòd Dominus nihilominus dignetur cor ejusmodi intrare, jam non amplius infans fugitivus, sed magnus, sed gloriosus, & in caelo regnans. Adde, quòd Aegyptum illam intravit iustus à Patre, ad istam venit sponte sua, illam intravit non nisi una, hanc innumeris vicibus: illam intravit, ut vitam servaret à mille gladijs hostilibus, qui ipsi insidiabantur, hanc subit non ut suam, sed ut tuam conservet vitam. Quantum igitur confundi te oportet, cum vides ipsum nihilominus eò velle intrare. bene potes jam ad sacram synaxin appropinquans in-

Oo

cla-

clamare Angelos, Archangelos, & ceteros sublimium illorum spirituum ordines, qui non sunt electi ad Deum suum hoc modo recipiendum, & dicere, ut aspiciant dignationis prodigium: *Ecce Dominus ascendet super nubem levem, & ingredietur Aegyptum.*

3. Considera, quæ sit nubes ista levis, super quam venit. Est illa sacrosancta particula, quam sacerdos manu suâ deponit in linguâ. Levis dicitur, quia non componitur nisi meris accidentibus, nulla ibi substantia, nullum fulcimentum, regitur vi ingentis miraculi, quod Sacerdos consecrando paravit. Nubes vocatur, quia nubis instar ordinatur ad operiendum solem gloriæ, cum ad te venit, ne lux ejus summa repente te opprimat, scis nubem fuisse necessariam tribus illis famosis discipulis in monte Thabor, ne & ipsi ad tanti solis conspectum exanimarentur: *Facta est nubes obumbrans eos.* Mar. 9. v. 6. Ita nubes necessaria fuit etiam tibi. an verò non etiam nôsti, eum, quem sub hac nube recipis, esse Christum JESUM? Cogita ergo, quanto cum spiritu humilitatis suscipere illum oporteat, dum cernis ipsum in præsentis statu Majestatis, in quo non dedignatur intrare Aegyptum, qualis est cor tuum. In hanc Aegyptum venit non secus ac in quodam vehiculo, in quod ascendit, ut talem faceret ingressum: & idcirco etiam in ipsum ascendisse dicitur: *Ascendet Dominus super nubem levem,* nisi malis dicere, hanc vocem usurpa-

ri ad demonstrandum, quòd sibi elevari, cum amore tu demittit: *Ponit nubem ascensum.* Pl. 103. v. 3. Ut ut sit: hoc solo conclusus venit, quis negat absconditus, venit solus: in illum adora profundissimo obsequio quia cum summus quidam venit incognitus, non debet obsequium apud eos, quibus

4. Considera, si ad ingressum olim Christus infans fecit in Aegyptum, omnia idola horrore percussa longè magis nunc percussa. Nunc enim venit non ad modum gitivi, sed regnantis, & adeo tò justius timetur? Jam audis ista esse omnia vitia, quæ in te de tuo stabulantur. ista verò dei tibi oportet? solo conspectu *facie Domini.* qui enim fieri potest ut visis exemplis illis adeò Dominus quæ Christus in sanctissimo sacramento, ullum tuorum vitia stare audeat, ne dicam contumaciter obistere? Idolium tuum solum superbia est, & quomodo repente cadit à *facie Domini?* Dominum sub illâ hostia humiliatum, ut planè dici possit nanitus, quia sub illis speciebus quidem habet amplius formam ut olim, cum *exinanivit semetipsum formam servi accipiens.* imò nec manu hominis, sed solummodo tibi. & tu te demittere dedignus? *Non apponat ultra magnificari mo super terram.* Pl. 10. v. 18. Idolum tuum est Iracundia, Idolium tuum

comparientia, Idolum tuum est amor
 famulus honoris proprii, & cuncta
 ista non simul concidunt à facie Do-
 mini: dum vides mansuetudinem in-
 vicem, quâ Dominus suffert sub illâ
 hostia injurias, quas quotidie accipit
 vel à gentilibus, vel ab Hebræis, vel
 ab Hæreticis, imò ab ipsismet tot Sa-
 cerdotibus, qui non distinguunt cibum
 hunc sacrosanctum à Pane, qui projij-
 citur canibus. Posset miseros illos
 vero icu fulminare, sed non facit, imò
 insuper habitis tantis injurijs adesse
 pergit sub innumeris particulis, do-
 nec omnes destruantur species Sacra-
 mentales, adeo est micis: & tu illico
 irascere? *Omnis injuria proximi ne
 memineris.* Eccl. 10. v. 6. Idolum
 tuum præ omnibus est inclinatio &
 amor luminis propriam faciendi vo-
 luntatem. & non etiam istud cadit
 attonitum à facie Domini? Vide, quæ
 sit illa obedientia, quam quovis ma-
 nê Dominus exercet in tot mundi
 partibus: dum ad solam vocem non
 tuorum superiorum, sed Ministrorum
 in arâ comparet, compariturus in quo-
 cunque loco, si vocaretur, modo ad-
 sit apta materia consecrationis, & ani-
 mus consecrandi. & tamen non igno-
 ras, quàm multi sint, qui consecrant
 indignè, quomodo igitur à facie Do-
 mini stare adhuc potest illa tanta pro-
 pensio obsequendi tuæ voluntati, tuo
 jussu, tuo genio, tuo gustui & arbi-
 trio agendi? *Subjelli estote omni hu-
 mani creatura propter DEVM.* 1. Pet.
 2. v. 13. Id verò, quod de his diximus,
 de ceteris dici velim tot idolis, quæ in

te reperiuntur, maximè crudelitatis
 in pauperes, & adversus plebeios su-
 percilij, quæ ad Christi benignitatem
 in Sacramento, demissionem, chari-
 tatem, & æqualem erga omnes hu-
 manitatem non in frustra tantum sed
 in pulverem comminuenda essent.
 nonne æquum foret omnia hæc idola
 uno impetu prosterni, ut ne unum qui-
 dè superesset? *Elevabitur Dominus solus
 in die illâ, & idolum penitus conteretur.*
 Is. 2. v. 17. Iste est triumphus, quem
 Christus reportavit infans in Ægypto,
 etsi non quæreret, quâ igitur ratione
 fieri potest, ut illum non reportet
 nunc adultus, dum quærit? fac, ut
 etiam de corde tuo cum veritate dici
 possit, si nondum relatus est trium-
 phus, illum jamjam referendum:
*Ecce ascendet Dominus super nubem
 levem, & ingredietur Ægyptum, &
 commovebuntur simulacra Ægypti à fa-
 cie ejus.*

5. Considera, cur Isaias non dix-
 rit fore, ut simulacra ista cadant, sed
 solum ut commoveantur, cum reverà
 etiam ceciderint: *Commovebuntur
 simulacra Ægypti:* Hoc factum est,
 si bene advertas, ut ostendat, illa ca-
 dere debuisse, non ut statuas inanimes
 à cælo fulminatas, sed ut simulacra
 viva, quasi cognoscerent Divinitatem,
 colerentque Numinis præsentis. Idem
 facere pariter oportet idola tua: non
 debent expectare, dum Dominus in-
 star fulminantis ipsa deijciat, sed de-
 bent commoveri, hoc est, cadere ex
 amore: quia non æstimat obsequia
 violenta, si veller vi subijcere sibi ani-
 mos;

mos, utique hoc posset, sed hoc facere non curat. Itaque sicut olim non admittebat in suis sacrificijs victimas, quæ vi pertraherentur, sed quæ sponte ambularent, ita nec in suo servitio admittit obsequia violenta, sed voluntaria: *Bono animo gloriam redde DEO.* Eccl. 35. v. 10. Fac igitur,

ut affectus tui monstrent quem habent, ad conspectum tui, & sic sponte sua sternantur nisi fiat, dicendum erit, illorum esse induratos, & indociles, quæ hanc gloriam auferunt, quam tu negas.

XVII.

Dives, cum dormieris, nihil secum auferet: aperies oculos suos, nihil inueniet. Job. 27. v. 19.

1. Considera divitem, de quo in præsens est sermo, esse divitem iniquum; & tamen mors ejus somnus vocatur, quæ nomenclatio dari solet morti Justorum: *Lazarus amicus noster dormit.* At si bene advertas, videbis, non ita esse. Tam procul abest cum hic dici dormiturum in morte, ut etiam contrarium asseratur. Dicitur, cum finierit somnum: *Dives cum dormierit, non cum dormiet.* Justi, ut probè nosti, in vitâ vigilant: hoc enim proprium est illorum decus: *Beati servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes.* Luc. 12. v. 37. & idcirco illorum mors somnus vocatur, quia tunc requiescere incipiunt à perpetuis vigiliarum laboribus: *A modo jam dicit Spiritus, ut requiescant à laboribus suis.* Ap. 14. v. 13. Impij quantum vivunt, tantum dormiunt: *Usquequò piger dormies?* Prov. 6. v. 9. & ideo illorum mors potius vigilia appellatur, quia tunc

demum desinunt dormire: *Ad sepulchra ducetur, & in mortuorum vigilabit.* Job. 27. v. 17. reverà quàm horrendus est homo, quo illi miseri opprimuntur, & moventur ad tubas prædicationis, non evigilant ad sonitum, & non produnt sensum vel ad prædicationem ferientium penarum. igitur & cum veritate dici possit illorum somnum esse similem, adeò altè dormiunt. Quod si quid mirum, si deinde mors veniat in vigiliam, cui nulla amplius cedat quies? ô quante melius est, nunc patienter per dies vigilare, quàm postea cum his moris ad vim tormentorum, in equis catastris, rotis per secula. tunc cadet, cum impijs omnino somnus cederit: *Recessit somnus ab oculis.* 1. Mac. 6. v. 10.

2. Considera hunc divitem, cui lethargo suo evigilaverit in morte